

Ycare
Youth Counselling Against Radicalisation Europe

Izroček: Zgodba o Maysi

Delovni list: Študija primera o Maysi: Zgodba o radikalizaciji

'Nisem mislila svojih misli. Nisem bila jaz.'

Najstnica Maysa je imela rada glasbo, v šoli pa je bila 'sončni žarek'. A en stik na družbenem omrežju jo je v enem letu popolnoma spremenil. Pred tem je bila Maysa kot mnoge najstnice v njeni soseščini. Njeni stari starši so pred skoraj 50 leti prišli iz Maroka, njena starša pa sta si skromno uspela ustvariti kariero in dom za svoje otroke. Starša sta muslimana, verske obrede opravljajo, a ne zelo strogo. Njene šolske ocene so bile dobre in imela je veliko prijateljev.

"Učiteljica mi je pravila sončni žarek," reče Maysa. Pred enim letom pa je ta žarek potemnel. Nadela si je jilbab, ohlapno obleko in ruto, ki ju nosijo nekatere pobožne ali tradicionalne muslimanke. Prenehala je plesati in peti, se ukvarjati s stvarmi, ki jih je prej rada počela. Nehala je kaditi. Nikoli ni pila alkohola, a je hodila ven s prijatelji, ki so pili. Tudi to se je končalo.

Šele zdaj se trudi sprijazniti s tem, kar se je zgodilo. "Ko se ozrem, vidim črno luknjo," pravi.

Do prvega stika je prišlo preko družbenih medijev. Maysa je jilbab (dolgo ohlapno žensko oblačilo) sprva začela nositi, da bi "pikrila, da se je malo zredila," pravi. A ko je objavila selfi v svojih novih oblačilih na družbenem omrežju, je z njo v stik stopila mlada ženska. Klepetali sta o njenem "novem izgledu" in se dogovorili, da bosta šli skupaj nakupovat. Maysa je spoznala skupino mladih žensk s podobnim družinskim ozadjem.

Maysa je svojo novo prijateljico in skupino videvala vse pogosteje. Dobivale so se v okrepčevalnicah ali kavarnah, nikoli pri nobeni doma ali v mošnji ali verskem centru. Najprej so se pogovarjale o islamu. Nato o politiki in o preganjanju muslimanov širom po svetu. In nato o Isisu, življenju v novem "kalifatu" in o tem, kako dobro se tam živi.

Številka projekta: 2015-1-NL01-KA202-008861

Ycare
Youth Counselling Against Radicalisation Europe

Najmanj ena od žensk je trdila, da je v stiku z vojaki v Siriji, hvalila se je celo, da je večkrat potovala tja, da bi videla svojega moža, ki se je tam boril. "Rekle so mi, da v Islamski državi ni zločinov in diskriminacije." Govorile so o odnosih med moškimi in ženskami in mi rekle, da bom našla dobrega moža, tudi če bi bila le ena od njegovih žena. Govorile so o boju proti nevernikom, a nikoli niso omenile nobenega nasilja, usmrtitev ali česarkoli podobnega," pravi Maysa.

Čez nekaj tednov, so nove prijateljice Maysi dale poceni telefon s predplačniško sim kartico in ji rekle, da naj ga skrije. S tem telefonom so stopale v stik z njo, običajno s sporočilom, kje in kdaj bo naslednje srečanje skupine. "Zdaj vidim, da o njih nisem vedela ničesar. Poznala sem jih samo po imenih. A ni mi bilo sumljivo," pravi.

Nekatere ženske, ki jih pritegne ekstremizem, imajo nemirno družinsko ozadje in neurejeno življenje. A mnoge rekrutke kot Maysa prihajajo iz urejenih domov, čeprav so odnosi s starši včasih napeti. "Družine tega preprosto ne vidijo. Mnogi so celo srečni, da so se otroci umirili, nehali popivati ali zahajati v težave," pravi vzgojitelj, ki dela z mladimi.

V nekaj tednih od prvega srečanja z novimi prijateljicami je Maysino šolsko delo začelo trpeti. V nekaj mesecih so se pojavile težave z izostanki. Svoji dolgi obleki je dodala rokavice in si čisto zakrila obraz. Nato so izvedeli, da je v Siriji umrl fant, ki je Maysi nekoč bil blizu. Na vojno območje je odpotoval dve leti prej s skupino najstnikov, s katerimi je obiskoval isti klub borilnih veščin. Njene nove znanke so slabo novico izkoristile. "Opraviti moraš svojo dolžnost. Iti moraš v Sirijo," so rekle Maysi.

S "sestrami" se je videvala vedno pogosteje. Pritisk se je stopnjeval. Ni bilo več razgovorov o drugih vojaških skupinah, širših političnih problemih v Evropi ali v muslimanskem svetu, ali celo o naukih znanih ekstremističnih mislecev. Vse je bilo osredotočeno izključno na Isis. Tudi o temeljnih besedilih islama ni bilo veliko govora.

"Vse, o čemer smo govorila, in [literatura], ki so mi jo kazale, je prihajalo neposredno od njih [Isis], oziroma so mi tako rekle," pravi Maysa. "Prišla sem do točke, ko sem želela samo še iti (v Sirijo). Verjela sem, kar sem slišala. Ko sem pozneje videla posnetke obglavljanj, sem jokala. "Tudi to je značilno za trenutni val ekstremističnih rekrutiranj, pravijo strokovnjaki. "Ni povezano s

changing lives, opening minds

Številka projekta: 2015-1-NL01-KA202-008861

Ycare
Youth Counselling Against Radicalisation Europe

politiko ali vero. Gre za določene posameznike, ki se zbirajo zaradi vznemirjenja ob občutku, da so del nečesa večjega. To je mladinska subkultura ... in vrstniške skupine igrajo veliko vlogo," pravi strokovnjak, ki preučuje islamistično militantnost.

Do krize je prišlo letos zgodaj spomladi. Maysi so povedali, da bo skupina odpotovala v nekaj dneh. Potovala bi lahko ne glede na to, če ima dokumente ali ne, saj "prečkanje meja ni nobena težava". A nekaj jo je zadrževalo. Maysa je vprašala mamo, kje je njen potni list. Ker sta starša nekaj posumila, sta ga skrila. Maysa je vodjo skupine prosila za več časa. Rečeno ji je bilo, da časa ni. Nato so prišle grožnje: če ne bo potovala z njimi, jo bodo izsledili, pa tudi njeno družino in prijatelje, in posledice bodo strašne. Sedem mesecev mineva, odkar je Maysa uničila "skrivni" telefon, ki so ji ga dali. Njene nekdanje prijateljice se ji od takrat niso oglasile. Maysa si tega niti ne želi. Njihove grožnje se sicer niso uresničile, a Maysa jih ni pozabila.

Zdaj nosi kavbojke, majice in puloverje kot nekoč. Tudi nalakirani nohti so nazaj, prav tako cigarete. Okrog glave ima ovito pisano ruto. Spet študira, a je nemirna. Na njenem telefonu so slike neke drugačne ženske, popolnoma zakrite in z dvignjenimi prsti v obliki črke V za zmago. "Bila sem popolnoma radikalizirana. Nisem mislila svojih misli. To nisem bila jaz."

Številka projekta: 2015-1-NL01-KA202-008861